

הומאופתיה – התמונה השלמה

אליה און

(מאמר שכתבתי באביב 2004 עבור העיתון של "מכללת מדיסין", בעת שריכזתי שם את המגמה להומאופתיה)

התמונה השלמה

דרך ההתבוננות ההומאופתית על מצבי בריאות וחולי לעולם תשאף לראות את התלונה/תלונות בהקשר רחב יותר – מעבר למערכת בה התלונה מציגה את עצמה (מיגרנה-כאב ראש, עצירות-מערכת העיכול, פחד משתק לפני מבחנים-מערכת הנפש וכדומה) ולכן במהלך הריאיון ההומאופתי ישאף ההומאופת ללמוד עוד פרטים מאפיינים אודות גופו ונפשו של הסובל. גם במקרים "דלי סימפטומים" על ההומאופת המיומן לדעת לדלות את המאפיינים המשמעותיים לכל מקרה ומקרה.

משיכה ודחיה

אפשר לחלק את כל הסימפטומים של כל מקרה נתון על פי מודל של "משיכה" ו"דחיה". כלומר, "האדם הבריא", ההרמוני, יוכל לשאת מגוון רחב של מצבים ועדיין להישאר בנוחיות. האדם "הפחות בריא" יפתח משיכות ודחיות למגוון רחב של גירויים סביבתיים ופנימיים. משיכה לחום (כי קר לו מדי), משיכה להרבה מים קרים (כי הוא צמא כל הזמן), דחיה מחושך (כי הוא פוחד מחושך), משיכה למזיקה קצבית (כי זה מרגיע אותו), דחיה ממקומות גבוהים (כי הוא בטוח שהוא ייפול משם) וכד'. אוסף ה"משיכות" וה"דחיות" של המטופל ייתן לנו כעין פאזל שמתצריך חלקיו נוכל לזהות את התרופה ההומאופתית הדומה ביותר, כלומר המתאימה ביותר למטופל שלפנינו. (הומאופתיה = דומה בדומה ירפא. הומאופתיה=דומה, פתיה=סבל).

שאלות ותשובות

אפשר גם לחלק את כל הסימפטומים של מקרה נתון לפי מודל "שאלות ותשובות". כלומר "האדם הבריא" מתאפיין במגוון רחב של תשובות לאתגרים שמציב לפנינו העולם החיצון כמו גם עולמנו הפנימי. (קר? הוא יודע להתחמם; עגבנייה? הוא יודע לעכל; בהלה? הוא לא נבהל או נבהל לרגע ואז זה עובר). האדם "הפחות בריא" נתקל ביותר ויותר מצבים שלהם אין לו תשובה. (קר? הוא מכחיל, רועד ובאותו לילה מפתח נזלת ושיעול; עגבנייה? הוא פורח ומשלשל; בהלה? מאותו יום חלומות בעתה כל לילה ולילה). גם אלו תשובות, אבל אלו תשובות לא טובות. תשובות שהן סימפטומים. כל סימפטום הוא בעצם תשובה לא טובה, לא אופטימלית, שהאדם נותן מתוך החסר בתשובות. תצריך חסר התשובות היא תמונת המחלה שלו.

כוח הריפוי הטבעי

כוח ריפוי טבעי קיים אצל כל ייצור חי. ככל שכוח הריפוי הטבעי "טוב יותר" כך מגוון "השאלות שאין להן תשובות אופטימליות" קטן יותר ותמונת "המשיכה-דחיה" מצומצמת יותר. כוח הריפוי הטבעי הוא גם זה שיוצר את תמונת הסימפטומים (מתוך החסר בתשובות) ותמונת הסימפטומים היא זו שמובילה אותנו לתרופה המתאימה. למעשה כל ריפוי אמתי ולא משנה מה הטכניקה, אמור לשאוף להרחבת כושר הריפוי העצמי של המטופל. כי בכל אחד מאתנו טמון פוטנציאל ריפוי גדול בהרבה ממה שנראה על פני השטח.

וחזרה לתמונת המחלה

מתוך שני מודלים אלו ניתן להסיק כי לימוד תמונת "המשיכות-דחיות" של המטופל או תמונת "חסר התשובות שלו", (התשובה שלו למצבי כעס היא מיגרנה-כאב ראש, התשובה הקבועה שלו מקדמת דנא- כבר לא זוכרים למה ומתי, היא עצירות, התשובה שלו לאתגר של מבחן היא פחד משתק וכדומה) יכוונו אותנו לתרופה ההומאופתית מתאימה. כמגוון הביטויים האנושיים (פיזיים ונפשיים) כך מגוון התרופות ההומאופתיות המתאימות לפתרון בעיה מסוימת) כלומר, מגוון רחב ביותר.

נטילת התרופה ההומאופתית המתאימה, תגרה את כוח הריפוי הטבעי של המטופל לכדי הרחבת רפרטואר התשובות שלו. הרחבת רפרטואר התשובות יאפשר לו "לשלוף" תשובה קולעת יותר מאשר "כאב ראש משתק בחלק הימני של הפנים" או "עצירות וטחורים" או "שלשול, רעידות, זיעה בידיים, ומח ריק מתשובות לפני בחינות" וכד'.

מחלה טבעית, מחלה מלאכותית

בהומאופתיה אנחנו מבדילים בין מחלה טבעית הצומחת מתוך "תמונת החסר הטבעית" של המטופל לבין מחלה מלאכותית הצומחת מתוך התערבות מסיבית חיצונית שמסיטה את המטופל מהמסלול הטבעי שלו, לאו דווקא עם קשר ישיר "למועדות הטבעית" שלו. התערבות מסיבית חיצונית יכולה בעידן שלנו, להיות למשל: זיהום סביבתי כגון נשורת רדיואקטיבית, חיסונים, התערבות חוזרת ונשנית של תרופות קונבנציונליות, או נטילה קבועה של תרופות קונבנציונליות. למשל נטילה קבועה, משך שנים, של גלולת למניעת הריון. חרף הכחשות עולם הרפואה המערבית, אנחנו רואים מקרים אין ספור של הפרעות בהופעת הוסת אחרי נטילה של גלולות. אצל "המועדות לפורענות", זו יכולה להיות גם נטילה קצרת טווח. אצל "המועדות פחות" נטילה ממושכת היא כוח חיצוני כה חזק, שלא חייבת להיות "מועדות מוקדמת" (שהיא חלק מהתמונה הטבעית) כדי לפתח פתולוגיה.

טיפול במחלות מלאכותיות הוא קשה יותר מאשר טיפול במחלות טבעיות. רפרטואר התרופות ההומאופתיות ברובו, בא לענות על "החסר בתשובות" שמציב לנו העולם הטבעי ופחות על "החסר בתשובות" שיוצרת התערבות תרופתית כימית. יחד עם זאת ב-20 השנים האחרונות נוספו עוד ועוד תרופות לרפרטואר התרופות ההומאופתיות, שבאות לתת מענה ל"קילקולים" שהם תוצאה של התערבויות כימיות.

לפיכך, בעת הריאיון ההומאופתי יש לברר היטב את תולדות התפתחות התופעה ומשם לבסס את הנחת העבודה: מחלה טבעית או מחלה מלאכותית וסיכויי הריפוי בהתאם.